

Chod', a rob podobne

Istý človek šiel z Jeruzalema do Jericha a prepadli ho zbojníci. Určite každý z vás pozná toto podobenstvo z evanjelia. Pútnici, ktorí putujú do Svätej zeme, taktiež prechádzajú touto cestou. Síce neprechádzajú po tejto ceste peši alebo na oslovi, ale pohodlným autobusom. V súčasnosti po tejto trase vedie asfaltová cesta, vedúca po suchom riečisku. Ale ponurosť puste, divoko zvrásnenej krajiny po oboch stranách ešte aj dnes pôsobí ponuro a tiesnivo. Keď turisti prídu ku krčme U milosrdného Samaritána, pri vystupovaní z autobusu pocítia zvláštnu úľavu.

Pán Ježiš túto cestu urobil dejiskom príkladu, ako ľahko v človeku zlyháva láska k blížnemu. Kňaz a levita, ktorí bez povšimnutia ľahostajne prešli okolo polomrtvého, na smrť dobitého človeka určite dobre poznali prikázanie lásky k blížnemu. A možno o nej aj dojemne hovorili - kázali. Ale keď mali podľa nej konať, ľahostajne okolo polomrtvého človeka prešli a pokračovali vo svojej ceste. Dobré vedeli, čo majú konať, ale neriadili sa podľa toho.

Ako študenta katolíckej teológie ma tento Ježišov príklad mierne pohoršoval. Nemusel ako príklad uvádzať akurát kňaza, ako zbabelca. Myslel som si, že snád' ani takýto kňazi neexistujú. Neskôr som si pripúšťal kdejaké ospravedlnenie na toto zlyhanie kňaza. Možno sa ponáhlal do Jeruzalemského chrámu. Ponáhlal sa tam na bohoslužby, ktoré sa viazali na určitú hodinu, takže sa nemohol zdržovať na ceste. A možno aj sám mal túto bohoslužbu vykonávať. Keby ten zranený zomrel a on by sa ho dotkol, stal by sa rituálne nečistým. Nemohol by potom túto bohoslužbu konať. A možno si aj povedal, že služba Bohu je prednejšia, ako služba blížnemu.

Teraz už to dávno viem aj ja, že každý kňaz môže kedykoľvek zlyhať, ako ktokoľvek iný. A že mu to aj tak nepomôže, keď si začne akokoľvek horlivo

vymýšľať ospravedlnenie a výhovorky na svoje konanie.

A kto bol ten druhý – ten Samaritán? Keď sa židovský štát rozpadol na dve časti, tak ako my a Česi, Sýrčania dobili severný štát aj s jeho hlavným mestom Samáriou a odvedli veľkú časť národa do zajatia, z ktorého sa už nikto z nich nevrátil. Na ich miesto usadili pohanov. Tí sa zmiešali so zbytkom Izraelitov – národnostne i nábožensky. Preto ich Židia považovali za menej cenný národ a pohrdali nimi. A Samaritáni zas nenávideli povýšených a pyšných Židov.

Náš Samaritán mal teda dosť dôvodov na to, aby si povedal: „Aha, jeden Žid dostal, čo si zaslužil. Keď zomrie, tak mu treba, aspoň bude o jedného nepriateľa menej“. Ale on sa zachová úplne opačne: je mu doráňaného Žida ľúto a ujme sa ho. Nepýta sa, či je povinný mu pomôcť. Ani sa nepýta, či je jeho blížny alebo nepriateľ. Jednoducho ide a pomôže mu.

Pán Ježiš už vtedy zaujal postoj proti rasizmu, ktorý sužoval ľudí i v jeho dobe, tak ako je to aj v súčasnosti.

Nielen čo sa týka vzťahov medzi nami Slováckmi a Rómami alebo Maďarmi. S rasizmom sa môžeme stretnúť kdekoľvek a kedykoľvek. Keď na cestách natrafíme napríklad na auto v priekope – mám zastaviť alebo mám ísť ďalej a ne strácať čas?

Pán Ježiš končí toto svoje podobenstvo výzvou: „Chod', a rob podobne ako ten Samaritán.“

Možno sme zvedaví aj na to, ako to vlastne s tým Židom napokon dopadlo? Ako to s nim potom skončilo? Žil potom tak, ako žil milosrdný Samaritán? Robil aj on podobne? Splácal aj on neznámym ľuďom, čo dostal aj on od neznámeho Samaritána?

Nevieme. A konajme aj my podľa tohto príkladu a držíme sa zásady: „Chod', a rob aj ty podobne.“

Alfonz Vladimír Sabo, farár

R.: Obdaruj nás, Pane, múdrosťou srdca.

1. Nauč nás rátať naše dni, aby sme našli múdrosť srdca.
2. Obráť sa k nám, Pane: dokedy budeš meškať? Zlุตuj sa nad svojimi služobníkmi.
- R.
3. Hneď zrána nás naplň svojou milosťou a budeme jasať a radovať sa po všetky dni života.
4. Rozveseľ nás za dni, keď si nás ponížil, za roky, keď sme okusovali nešťastie.
- R.
5. Nech sa tvoje dielo zjaví tvojim služobníkom a ich deťom tvoja nádhera.
6. Nech je nad nami dobrotivosť Pána, nášho Boha; upevňuj dielo našich rúk, dielo našich rúk upevňuj!
- R.

(Ž 90,12-13.14-15. 16-17)

Zbohatnúť rozdáváním

V cirkevnej tradícii existuje jeden text, zachovaný paralelne s Markovým evanjeliom, ktorý akoby chcel rozšíriť a lepšie vysvetliť rozhovor, ktorý sa odohral medzi bohatým mladíkom a Ježišom. Na odpoveď mladíka, že on od mladosti zachováva všetky Božie prikázania, mu Ježiš poradil, aby urobil ešte ďalší krok - predal všetko, čo vlastní, a rozdelil to medzi chudobných. Ježišova rada sa mladíkovi nepozdávala a prejavil svoj nesúhlas. Na to mu Pán povedal: „Ako môžeš potom tvrdiť, že zachovávaš Zákon a Prorokov? A či nevidíš, koľkí tvoji bratia, Abrahámovi synovia, žijú v biede a zomierajú od hladu? A hoci je tvoj dom plný dobrôt, nikto im z nich nič nedáva.“

Ježišove slová na adresu bohatých, samozrejme, ukazujú i veľké duchovné riziko, ktoré bohatstvo spôsobuje. Nie sú však zatracujúcim súdom, ale katechézou a poukázaním na Božiu moc správne inšpirovať človeka, ktorý by sa ináč nebol schopný vymaniť spod nad vlády blahobytu. Zlom sa bohatstvo stáva, keď zatemní myseľ i srdce človeka natoľko, že ten začne napríklad kalkulovať - keď už musí dať, tak toľko, aby neutrpel nijakú ujmu, prípadne aby to využil na budovanie svojho mena. Také zmyšľanie však neumožní nasledovať Krista tu na zemi.

Aj my sa musíme sami seba pýtať, či nám lipnutie na bohatstve - ale môže ísť aj o lipnutie na určitých názoroch, na postavení či na spôsobe života - neprekáža kráčať za Ježišom. Sme ochotní zanechať to, čo pokladáme za výhodné, keby sa nám to začalo stávať prekážkou pre našu vieru a vzťah s Bohom? Odpovede sú už zakomponované v tom, ako žijeme. Dokážeme sa napríklad podeliť s ľuďmi, ktorí sú v núdzi? Mnoho ráz je dôležitý už len prejavovaný záujem o druhého. Stačí podať Kristom spomenutý pohár vody od smädu a bude to znakom, že sme citliví na Boží hlas, neustále nabádajúci konať dobro a naplňať osobným konaním pravdu o tom, že všetci ľudia sú si bratia a sestry.

Róbert Bezák

Učme sa spoločne správne modliť a spievať

Verím... vo sv.omši

Nesprávne

~~Verím v Boha..... a v život večný.~~

Správne

Verím v Boha..... a v život večný. **Amen**

Liturgický kalendár

12.X. pondelok	sv.Maximilián, biskup, sv.Serafín, rehoľník
13.X. utorok	sv.Koloman, sv.Eduard
14.X. streda	sv.Kalixt I., pápež, mučeník
15.X. štvrtok	sv. Terézia od Ježiša (Avilská), panna a uč.Cirkvi
16.X. piatok	sv. Hedviga, rehoľníčka, sv.Mária Margita Alacoque, panna
17.X. sobota	sv.Ignác Antiochijský, biskup, mučeník

Oznamy

V rámci misijných osláv bude na Slovensku vytvorený spoločný Misijný Most Modlitby (MMM), a to v predvečer tohtoročnej Misijnej nedele,

v sobotu 17. októbra 2009 o 21,00 h.

Všetci záujemcovia si môžu doma zapáliť sviečku a pomodliť sa svätý ruženec alebo jeho časť, alebo akúkoľvek inú modlitbu za misie, misionárov, misionárky, prenasledovaných, chudobných, trpiacich, opustené deti a za šírenie evanjelia na celom svete.

Sviečky, ktoré si doma zapálite pri modlitbe za misie si môžete priniesť v piatok 16. októbra 2009 do kostola na posvätenie alebo použite hromničnú sviečku - hromničku. Misionári všetkým, ktorí sa do tejto aktivity zapoja, úprimne ďakujú a budú radi, keď sa s nimi o jej prežívanie podelíte a napíšete im o tom na ich poštovú alebo emailovú adresu:

Pápežské misijné diela

email: pmd@misijnediela.sk

Lazaretská 32

P.O.Box 74

814 99 Bratislava

Budúca nedeľa 18. októbra 2009 je Misijná nedeľa. Pri tej príležitosti sa pri nedeľných svätých omšiach uskutoční zbierka pre potreby svetových misií.

V našej farnosti v mesiaci október 2009 prebieha reforma Ružencového bratstva.

K dispozícií sú vám Prihlášky člena Ružencového bratstva, ktoré je potrebné vyplniť, odstrihnúť vyplnenú časť a vhodiť ju do krabice, ktorá je pripravená na tento účel v kostole s nápisom: "Prihlášky členov Ružencového bratstva." Ostatné si ponecháte pre seba.

Prihlasovať sa za člena ružencového bratstva bude možné do 25. októbra 2009.

Sväté omše v 28. týždni cezročného obdobia (B)

12.X. pondelok

18.00 Za + Andreja a Jozefinu

13.X. utorok

18.00 Za zdravie, Božie požehnanie a pokoj v rodine

14.X. streda

18.00 Na poďakovanie Panne Márii za dar dieťaťa

15.X. štvrtok

18.00 Na poďakovanie Panne Márii a Božskému Srdcu Ježišovmu za dožitých 90 rokov

16.X. piatok

18.00 Za + Františka Polakoviča (nedož. 100 rokov)

17.X. sobota

8.00 Za + Jozefa (25. výročie) a Emíliu Svrčekových

Upratovanie kostola č.d. 354 - 387

18.X. 29.Nedeľa cezročného obdobia (B)

8.00 Poďakovanie Panne Márii za dožitých 96 rokov

9.15 Za farníkov

Anjel UZDRAVENIA

Keď počujeme slovo uzdravenie, hneď myslíme na vyliečenie našich chorôb, na vlastné zdravie. Slovo zdravý prapôvodne znamenalo aj „neporušený, zachránený, celý, celistvý, svieži, neoslabený“. A zdravie znamenalo „šťastie, uzdravenie, záchrana, pomoc“. Anjel uzdravenia by ti chcel dať nádej, že sa ti vydarí život, že bude celistvý, dokážeš prijať všetko, čo v tebe je, a budeš môcť povedať: je to dobre tak, ako to je.

Aby si to však mohol povedať, musia sa ti najprv zahojiť rany. Každý z nás má nejaké rany. Zraňovali nás rodičia, hoci to s nami mysleli dobre. Ranilo nás, keď nás v našej jedinečnosti nebrali vážne, prehliadali naše potreby a pocity, keď sa nenaplnili naše základné potreby - potreba lásky, pocitu bezpečia, domova a spoľahlivosti. Zraňovali nás učители, ktorí nás zosmiešňovali pred celou triedou, a tiež kňazi, ktorí nás naočkovali strachom z pekla. Zraňuje nás priateľ alebo priateľka, keď nás nepochopia, keď nás zasiahnu na citlivom mieste, alebo sa vrtajú v našich starých ranách. Anjel uzdravenia ti chce povedať: Tvoje rany sa môžu zahojiť a aj sa zahoja. Uzdravenie však neznamená, že ich už vôbec nebudíš cítiť. No nebudú už hnisať. Zakryje ich jazva. Aj potom budú k tebe patriť, a pritom ti nebudú brániť žiť. Už ti nebudú vysávať celú tvoju energiu. Áno, budú ťa dokonca držať pri živote, stanú sa pre teba zdrojom života. Tvoje rany sa prostredníctvom anjela uzdravenia stanú drahocenným pokladom, vzácnymi perlami, ako hovorí Hildegarda von Bingen. Pretože miesta, ktoré boli zranené, sa otvoria pre ľudí z tvojho okolia, budú citlivo reagovať, keď ti budú rozprávať o svojich ranách. Tam budeš sám živý, tam sa dotkneš sám seba, svojho pravého ja. Želám ti, aby ti anjel uzdravenia dal nádej, že sa všetky tvoje rany môžu zahojiť, že tvoj život nebudú vymedzovať všetky minulé zranenia, ale že budeš môcť žiť v prítomnosti, pretože ti tvoje rany už nebránia žiť. Skôr ti schopnosť žiť dávajú.

Anjel uzdravenia by chcel premeniť tvoje rany na zdroje života a pramene požehnania pre teba aj pre iných.

Keď anjel uzdravenia vylieči tvoje rany, sám sa staneš anjelom uzdravenia pre druhých. Potom sa iní budú v tvojej prítomnosti cítiť dobre. Zistia, že ti môžu ukázať svoje rany, že ich chápeš, ich rany neposudzujú, ale že ich jednoducho prijímaš. A pociťia aj hojivú atmosféru, čo sa pri tebe šíri. Neprenášaš svoje rany na nich. Nezaťažuješ druhých svojimi problémami, ale si pre nich bŕňavou vrúbou. Môžu ti rozprávať o svojich trápeniach, pričom nemusia mať strach, že ich „opečiatkuješ“ ako chorých alebo ufňukaných. Vôbec nevieš, prečo ľudia tak radi za tebou chodia a prečo tak otvorene o sebe hovoria. Zrejme anjel uzdravenia premenil tvoje rany a prostredníctvom nich by chcel aj druhým ľuďom oznámiť: Si dobrý taký, aký si. Si celý, si zdravý. Aj tvoje rany sa môžu zahojiť.

Dobrý Ježišu, klaniam sa ti a velebím ťa; mám radosť z toho, že si tu a že môžem k tebe prichádzať. Ďakujem ti za to, že môžem k tebe prichádzať. Ďakujem ti za to, že sa môžem s tebou zhovárať i počúvať ťa. Ďakujem ti za to, že tvoja eucharistická prítomnosť je pre mňa výzvou - Pod' ku mne a uč sa odo mňa. Pod' ku mne, či si unavený, alebo preťažovaný, smutný, utrápený, a nájdeš u mňa pokoj, posilu a radosť.

Ďakujem ti, Ježišu, za to, že ma voláš k osobnej skúsenosti, že nadväzuješ s nami osobný vzťah, že nás učíš svojimi otázkami a prebývaním s nami. Ďakujem ti za to, že sa o nás zaujímaš a že nás vychovávaš osobnými postojmi a skúsenosťami. Obrátil si sa na Martu v evanjeliu a spytoval si sa na mŕtveho priateľa Lazára:

Kde ste ho položili? Ona ťa vyzvala k osobnej účasti a skúsenosti: Pane, pod' sa pozrieť.

Pripomína mi to chvíľu, keď sa na teba obrátili tvoji apoštoli s otázkou: Pane, kde bývaš? A ty si ich vtedy vyzval, aby si pre odpoveď prišli sami - aby sami skúsili a spoznali. Povedal si im: Poďte a uvidíte.

Nikdy si nikoho nasilu nepresviedčal, nikdy si nikoho nasilu za sebou neťahal.

Túžil si po tom, aby naše nasledovanie teba vychádzalo z osobného vzťahu, z osobnej skúsenosti, vnútorného osobného poznania, ktoré rodí svedkov, čo môžu hovoriť to, čo videli na vlastné oči, čo počuli na vlastné uši, čoho sa dotýkali vlastnými rukami.

Ježišu, je to tvoj spôsob, ako uvádzať človeka do pravdy, ako mu sprostredkovať pravé poznanie, ako mu darovať múdrosť, svetlo, lásku, otvoriť cestu, ako mu dať seba samého. Preto nám vo svojom evanjeliu hovoríš: Poďte ku mne; počúvajte ma; robte to, čo vám hovorím; zachovávajúte moje slová, prikázania a sami spoznáte, že je v tom pravda, život.

Ježišu, keď si prišiel na návštevu k Marte a k Márii, spytoval si sa na priateľa Lazára a ony ti povedali:

Pane, pod' sa pozrieť.

Ježišu, keď prichádzam k tebe, na čo sa ma budeš spytovať? Aké otázky mi položíš? Čo ti odpoviem? Chceme sa na teba obrátiť ako Marta slovami:

Pane, pod' sa pozrieť, ako žijem, aký som, čo robím, čím žijem, z čoho mám radosť, čo je v mojom živote trápením.

Pane, pod' sa pozrieť, ako žijem vo svojej rodine, v manželstve, v spoločenstve, v škole, na ulici.

Pane, pod' sa pozrieť, ako si často nerozumieme a strpčujeme si navzájom život.

Pane, pod' sa pozrieť, ako sa nevieme mať radi, ubližujeme si, vzájomne sa zraňujeme.

Pane, pod' sa pozrieť, ako strácame tvoje myslenie, tvoj pohľad.

Pane, pod' sa pozrieť, ako si prehrávame milosť a dar života i povolania.

Pane, pod' sa pozrieť, ako sme ľahostajní, pyšní, sebeckí, ako súperime medzi sebou nie o to, kto z nás bude viac slúžiť, viac milovať, ale kto z nás bude väčší.

Pane, pod' sa pozrieť, ako si vieme nerozumieť, ako sa hádame, akí sme jeden k druhému.

Pane, pod' sa pozrieť, ako málo ti vieme veriť a dôverovať.

Pane, pod' sa pozrieť, ako nemáme radi tvoju Cirkev, ako ju chceme iba podľa svojich predstáv a zabúdame, že ju všetci vytvárame.

Pane, pod' sa pozrieť, koľkí moji súčasníci sú nevnímoví, ba mŕtvi pre všetko krásne, radostné, pekné, pravdivé, Božie.

Pane, pod' sa pozrieť, ako moja dcéra a môj syn sú mŕtvi svojim hriechom.

Pane, pod' sa pozrieť, ako naše deti trápi zlý duch alkoholizmu, neúcty, nezmyselnosti, závislosti na drogách, na zneužívaní sexuality.

Pane, poď sa pozrieť, ako sú neraz prázdne srdcia našich súčasníkov.

Pane, poď sa pozrieť, tu sa stala hrozná udalosť, zemetrasenie, záplavy, teroristický útok...

Pane, poď sa pozrieť, tu sa hádajú súrodenci o majetok, susedia o pozemok, manželia o byt, deti o peniaze.

Pane, poď sa pozrieť, ako sú starí ľudia opustení, osamelí, ako sa im nedostáva lásky a vďačnej pozornosti.

Pane, poď sa pozrieť, koľko je tu nezamestnaných, koľko neochotných pracovať.

Dobrý Ježišu,

čo ty na to všetko povieš? Keď si uvidel, kde uložili Lazára, zaslzil si, zachvel si sa v duchu a vzkriesil si ho. Pane, ľudia, čo boli okolo teba, nemohli nevyjadriť to, čo videli. Povedali: Hľa, ako ho miloval.

Ježišu, tvoj postoj sa nezmenil. Ty si ten istý. Keď sa pozrieš na všetky biedy nášho života, neprestávaš nás milovať. Aj v pohľade na našu situáciu sa objavia v твоjich očiach slzy. Verím, že aj nás chceš vzkriesiť k životu. Nikdy nedopuší, aby som zabudol na túto skutočnosť, nikdy nedopuší, aby som spochybňoval tvoju lásku či pochyboval o tvojej láske. Daruj mi vieru, že ty chceš aj nad všetkými situáciami môjho života nielen vyroniť slzu, ale vzkriesiť ma a naučiť ma ju správne prežívať, prežívať s láskou. Pane, poď sa pozrieť, ako je to s nami. A ty mi odpovieš: Poď si po moju lásku, moje posilnenie, moje odpustenie, moje uzdravenie, môj pohľad, moju múdrosť... Tu som, Pane, a ty mocne neprestávaj volať ku mne: Hovorím ti: vstaň!

Jozef Šuppa SJ „Modlitby pred eucharistickým Ježišom“

KRALOVSKÁ POCTA Edmund bol obyčajný dedinský chlapec, ktorý pochádzal z Papakury - toho najzapadnutejšieho kúta anglickej kolónie - Nového Zélandu. Keď sa dozvedel, že je pozvaný do Anglicka, aby ho za zdolanie najvyššej hory sveta ocenili šľachtickým titulom, roztriasli sa mu kolená. Dokáže sa on, včelár, správať ako šľachtic? „Už nebudem môcť pobehovať po svojej farme len tak, v starých montérkach,“ sťažoval sa zúfalo. „Asi si budem musieť kúpiť nové...!“

Potom nastal deň, keď počas veľkej slávnosti, na ktorej sa zúčastnilo 7500 významných hostí, vstúpil do Buckinghamského paláca, a to priamo do prítomnosti kráľovnej Alžbety. Voviedli ho do slávnostnej siene, kde sa zhromaždili šľachtici a významné osobnosti. Kráľovná bola vtedy mladá a veľmi krásna. Vyzvala ho, aby pokľakol. Potom vzala do ruky malý meč, zľahka sa dotkla oboch jeho ramien a povedala: „Sir Edmund, povstaňte!“ Tak sa z obyčajného dedinčana stal zo dňa na deň šľachtic.

Keď ho kráľovná takto ocenila, Ed si uvedomil, že to nie je len mimoriadna pocta, ktorú si nijako nezaslúžil, ale aj vážny záväzok. Rozhodol sa robiť česť svojej ríši. Neskoršie roky jeho života ukázali, že podľa svojho rozhodnutia aj konal.

Kráľ vesmíru chce poctiť mimoriadnou priazňou aj každého z nás. Chce nás prijať za svojich synov a dcéry. Stať sa členmi kráľovského rodu, to je naozaj mimoriadna pocta, ktorá nás zaväzuje žiť tak, aby sme svojmu Kráľovi robili česť.

Cesta na vrchol slávy vedie údolím pokory.

Croft M. Pentz

lectio divina

Pravé bohatstvo

Mk 10,17-30

¹⁷Keď sa vydával na cestu, ktosi k nemu pribehol, padol pred ním na kolená a pýtal sa ho: Učiteľ dobrý, čo mám robiť, aby

som získal podiel na večnom živote?“ ¹⁸Ježiš mu povedal: Prečo ma nazývaš dobrým? Nik nie je dobrý, iba jediný — Boh! ¹⁹Poznáš prikázania: Nezabiješ, nescudzoložíš, nepokradneš, nebudeš krivo svedčiť, nebudeš podvádzať, cti si otca i matku. ²⁰On mu však povedal: Učiteľ, toto všetko som zachovával od svojej mladosti. ²¹Vtedy sa Ježiš naňho s láskou zahľadel a povedal mu: Jedno ti chýba. Chod, predaj všetko, čo máš, daj chudobným a budeš mať poklad v nebi. Potom príď a nasleduj ma. ²²Po týchto slovách mládenec zosmutnel a zarmútený odišiel, lebo mal mnoho majetku. ²³Ježiš sa rozhlíadal po svojich učeníkoch a povedal im: Ako ťažko sa dostanú bohatí do Božieho kráľovstva! ²⁴Učeníci sa zarazili nad jeho slovami, ale Ježiš im to zopakoval ešte raz: Deti, ako ťažko je vojsť do Božieho kráľovstva! ²⁵Lahšie prejde ťava uchem ihly, ako vojde boháč do Božieho kráľovstva. ²⁶Oni sa ešte viac zhrozili a medzi sebou si hovorili: Kto potom môže byť spasený? ²⁷Ježiš sa na nich zadíval a povedal: Ľuďom je to nemožné, ale Bohu nie; lebo Bohu je všetko možné. ²⁸Tu sa ozval Peter: Pozri, my sme opustili všetko a nasledovali sme ťa. ²⁹Ježiš odpovedal: Amen, hovorím vám: Niet nikoho, kto opustil dom, bratov alebo sestry, matku alebo otca, deti alebo polia pre mňa a pre evanjelium, ³⁰aby nedostal teraz v tomto čase stonásobne viac — domy, bratov, sestry, matky, deti i polia hoci s prenasledovaním a v budúcom veku večný život.

Ďalšie čítania: Múd 7,7-11; Ž 90,12-17; Heb 4,12-13

ČÍTANIE:

Človek v dnešnom čítaní položil Ježišovi hlbokú otázku - spýtal sa ho, čo musí urobiť, aby získal večný život. Ježiš mu položil protioptáku, aby vyskúšal jeho úprimnosť. Dozvedáme sa, že od svojej mladosti zachovával všetky Božie prikázania. Ježiš mu potom položil ďalšiu, omnoho vážnejšiu otázku: Vedel by si sa vzdať pre mňa všetkého bohatstva? Ježiš vedel, že tento človek je veľmi bohatý a jeho otázka odhalila túto skutočnosť každému. Muž však nebol ochotný poslušnúť Ježišovú požiadavku, aby sa vzdal svojho bohatstva. Preto smutne od neho odišiel a vzdal sa aj pozvania stať sa jedným z jeho nasledovníkov. Ježiš použil túto príhodu, aby učil svojich učeníkov. Hovoril im, že pre bohatých je veľmi ťažké, aby vstúpili do Božieho kráľovstva. Učeníci boli šokovaní. Už v Starej zmluve sa bohatstvo považovalo za znamenie Božieho požehnaní. To vrhlo na Božie kráľovstvo úplne nové svetlo. Ježiš potom túto skutočnosť bližšie vysvetlil. V mnohých rukopisoch posledná časť 24. verša znie: „Aké ťažké je to pre tých, ktorí dôverujú bohatstvu.“ Ježiš potom používa porovnanie s niečím, čo je nemožné, aby priviedol učeníkov k tomu, čo ich chcel naučiť: nemôžeme sa spasiť sami, len Boh nás môže spasiť.

MEDITÁCIA:

- Prečo Ježišove slová bohatému mužovi, učeníkov šokovali?
- Čo Ježiš žiadal od toho muža?
- Čo toto čítanie hovorí o tom, akú cenu má nasledovanie Ježiša?
- Čo nás učí tento úryvok: stačí žiť iba dobrým morálnym životom? Čo je potrebné, aby sme prijali večný život?

MODLITBA:

Ž 90,12-17 nám pomáha sústrediť sa na Boha. Žalmista otvorene prosí o Božiu pomoc a požehnanie. My tiež môžeme prosiť. Musíme sa však uistiť, že dôverujeme Bohu a nie len požehnaniam, ktoré dostávame. Boh je vždy s nami v dobrých i ťažkých časoch.

KONTEMLÁCIA:

Múd 7,7-11 nám pripomína, že Božia múdrosť je cennejšia než pozemské bohatstvá. Heb 4,12-13 podčiarkuje silu Božieho slova posudzovať naše myšlienky. Ako by sme to mohli aplikovať na Ježišovo učenie o bohatstve?

www.vistuckespektrum.sk

Spoločenstvo pri farskom kostole Najsvätejšej Trojice
vo Vištuku